

Nachhattar Singh and others v. Gurinder Singh and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਏ ਹੈ, ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੁਝ ਢਿੱਲਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸੀ। ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 16 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਏ ਅਸਥਾਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਾਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ, ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਰਾਏ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਖੀ ਹੈ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਨੋਟ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ.ਜੇ.ਐਡ ਡੀ.ਐਸ.ਤੇਵਤੀਆ, ਜੇ.

ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ। 1962 ਦਾ ਨੰਬਰ 827-ਐਮ .

12 ਨਵੰਬਰ 1982

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ (1974 ਦਾ II)- ਧਾਰਾ 145(1) ਅਤੇ 146(1)- ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ- ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ— ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ- ਅੱਗੋਂ ਖੋਜ ਕਿ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 146(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ - ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਖੋਜਾਂ ਕੀ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1973 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਅਤੇ 146 ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫੀ ਹੈ

ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟਕਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 146(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ 145(1)J ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਕਰਕੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬ-ਟੈਂਜੀਅਲ ਟਾਈਮ-ਲੈਗ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੇਸ ਇੱਕ ਹੈ। ਐਮਰਜੈਂਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਰੋਧੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਰੋਕਥਾਮ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ - ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ ਧੜਾ ਜੇ ਕੇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 145(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ,

Nachhattar Singh and others v. Gurinder Singh and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਹੰਗਾਮੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਰਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 145(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਕੇਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 146(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। (ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 13)

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, Crl, Misc. 1980 ਦਾ ਨੰਬਰ 1678-ਐਮ 1 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. ਫੁਟਕਲ। 1980 ਦਾ ਨੰਬਰ 1502-ਐਮ, 6 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਐਸ.ਟੀ. ਕੇਸਰੇ, 1981 CLR 60.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜ਼ੀਲੋ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1980 ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. LT 234.

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. ਫੁਟਕਲ। ਨੰਬਰ 2867-ਐਮ ਆਫ 1980 ਨੇ 29 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਭਾਰਤੀ ਸੁਲਪ. ਐਸਿਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ 1982 PLR 143.

ਓਵਰਰੂਲਡ

482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੀਸੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਾਭਾ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 12 ਫਰਵਰੀ, 1982 ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਪੀ-7 ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-7 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਸਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਆਰ.ਐਮ.ਗੁਪਤਾ।

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਮਰ ਦੱਤ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਾਜ ਲਈ।

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1983)2

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ. ਜੇ

1.) ਕੀ ਧਾਰਾ 145(1) ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕੋਡ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਕੇਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 146(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਸੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

2. ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਣਾ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਮੀ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 145 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ 20 ਜਨਵਰੀ, 1982

Nachhattar Singh and others v. Gurinder Singh and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਭਾਦਸੋਂ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ (ਅੰਕਜ਼ਾਰ ਪੀ/6) ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੋਡ ਦੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, (ਅਨੁਸ਼ਕਾ P/7)। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਝਗੜਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਇੱਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 146(1) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਕੁਰਕ ਕਰ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਨਾਇਬ-ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਰਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ।

3. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਅਤੇ 146 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145(1) ਅਤੇ 146(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145(1) ਅਤੇ 146(1) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਮੋੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ. ਸੈਕਸ਼ਨ 145 ਅਤੇ 146, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1898 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਰਾਣਾ ਕੋਡ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), "ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਅਧਿਆਇ-XII ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 'ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸੈਂਬਲੀਆਂ'-"ਜਨਤਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ" ਅਤੇ, "ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਂ ਫੜੇ ਗਏ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਧਿਆਇ IX, X ਅਤੇ XI ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 1955 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸਿਰਲੇਖ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ" ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਆਇ X ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। . ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦਾ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 146(1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 145 ਅਤੇ 146 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਮਥੁਰਾਲਾਲ ਬਨਾਮ ਭਵਰਲਾਲ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 1955 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ

Nachhattar Singh and others v. Gurinder Singh and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। :-

“ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਅਤੇ 146 ਮਿਲ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 146 ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 145 ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਕੱਢਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੱਥੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਵਾਦ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨੱਥੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਧਾਰਾ 146 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 145 ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 145 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਉਸਾਰੀ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਓ,

(1) 1980 SCC (Cri.) 9.

ਧਾਰਾ 145 ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 146 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।

5. ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 145 ਅਤੇ 146 ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਸੈੱਟ 'ਤੇ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 146(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਢਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਂ-ਅਧੀਨ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੇਸ ਇੱਕ ਹੈ। ਐਮਰਜੈਂਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਰੋਧੀ-ਉਤਪਾਦਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਵਾਰਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਹੰਗਾਮੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145(1) ਅਤੇ 146(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ed ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਉਸੇ ਜਾਂ ਓਵਰ-ਲੈਪਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਏੜੀ 'ਤੇ ਨੇੜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

Nachhattar Singh and others v. Gurinder Singh and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਗਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਢਾਂਚਾਗਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਪੁਰਾਣੀ ਕੋਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਸੰਦਰਭਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮਹੱਤਵ ਵਿਚ

ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸੁਗਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2), ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ: -

“.....ਮੈਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ
ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਾਇਟ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ
ਮੁਢਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦਾ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ।”

7. ਵੀ.ਕੇ. ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਚੰਦੋਪਾ ਅੱਪਾ, ਦੇਵਡਿਗਾ (3) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 145 (4) ਦੇ ਤੀਜੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਤੇ ਪੜਾਅ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਐਮ.ਏ. ਰਹਿਮਾਨ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (4), ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਵੀ.ਕੇ. ਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। :-

“ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 145(1) ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 146 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ. ਪੀਸੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ-ਅਵਧੀ ਹੋਵੇ...”।

8. ਵੱਡੇ ਟ੍ਰਿਬੀਨਲ 'ਤੇ, ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4 ਏ) ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਈਪਰਟੈਕਨੀਕਲ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਹੈ ਜੋ (ਪੁਰਾਣੇ) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 537 ਦੇ ਅਧੀਨ ਠੀਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਪਾਰਟੀ. ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (5) ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- (2) ਏਆਈਆਰ 1965 ਰਾਜਸਥਾਨ 143.
- (3) 1977 (79) ਬੰਬਈ ਐਲਆਰ 16.
- (41 1981 CrL. LJ 1291.
- (4A) 1964 (1) ILR ਪੰਜਾਬ 1.
- (5) 1981 (2) ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 84.

Nachhattar Singh and others v. Gurinder Singh and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

9. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (6) ਵਿਚ ਸਿੱਧੂ, ਜੇ . ਉਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ (ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ) (7) ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜ਼ੀਲੋ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), ਬੈਂਸ, ਜੇ. ਉਸ ਨੇ ਜਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ । ਕੇਸਰੋ (9)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲੀ ਛਾਪ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ , ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਹੁਕਮ ਲਈ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਉਕਤ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੈਂਸ, ਜੇ. ਇਨ (ਸ਼੍ਰੀ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.), (10) ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਸੀਮਾਇਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਸੁਲਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ। ਐਸਿਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪਾਰਟਨਰ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, (11) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਇਕ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਦੋਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

10. ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। • ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਲੱਗ-ਬਲੱਗ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਥੁਰਾਲਾਲ ਬਨਾਮ ਭਵਰਲਾਲ ਅਤੇ ਅੰਰਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਬਰਤਰਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (12)। ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 (1) ਅਤੇ 146 (1) ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਾਰਟਾਈਟ ਕੰਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ। ਵਿਪਰੀਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ; ਅਤੇ ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ,

- (6) ਸੀ.ਆਰ. ਐਮ. 1678—1980 ਦਾ ਐਮ. 1 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
- (7) ਸੀ.ਆਰ. M. 1502-M/80 ਨੇ 6 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
- (8) 1980 ਕਰੇਡ ਐਲ.ਟੀ. 234.
- (9) 1981 ਚ. LR 60.
- (10) Cr. M. 2867 M/80 ਨੇ 29.8.80 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
- (11) 1982 PLR 143.
- (12) 1980 SCC 9.

(ਸੁਪਰਾ), ਸਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 146(1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨੇ ਸੰਜੋਗਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝ ਕੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਖੋਜ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ, ਬਾਕੀ ਦੋ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਾਈਪਰਟੈਕਨੀਕਲ ਨਿਰਮਾਣ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਰੋਕਥਾਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Nachhattar Singh and others v. Gurinder Singh and others
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

11. ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ; ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜ਼ਿਲੋ; ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ; ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ; ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਸੁਲਪ. ਐਸਿਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ; ਕੇਸ, (ਸੁਪਰਾ) ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

12. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 146 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਢਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਨੂੰ? ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਵੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

13. ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਾਹਰਲੇ ਸੈੱਟ 'ਤੇ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 145(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸੰਜੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 146(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਹੈ। ਸਮੱਗਰੀ, ਉਸੇ ਸੰਜੁਕਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

14. ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਮੁੱਦੇ ਵੀ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ